

מסורת הש"ס

(א) [ימות כנ: 3] (ב) [ימות כנ: 3] (ג) [ימות כנ: 3] (ד) [ימות כנ: 3] (ה) [ימות כנ: 3] (ו) [ימות כנ: 3] (ז) [ימות כנ: 3] (ח) [ימות כנ: 3] (ט) [ימות כנ: 3] (י) [ימות כנ: 3] (יא) [ימות כנ: 3] (יב) [ימות כנ: 3] (יג) [ימות כנ: 3] (יד) [ימות כנ: 3] (טו) [ימות כנ: 3] (טז) [ימות כנ: 3] (יז) [ימות כנ: 3] (יח) [ימות כנ: 3] (יט) [ימות כנ: 3] (כ) [ימות כנ: 3] (כא) [ימות כנ: 3] (כב) [ימות כנ: 3] (כג) [ימות כנ: 3] (כד) [ימות כנ: 3] (כה) [ימות כנ: 3] (כו) [ימות כנ: 3] (כז) [ימות כנ: 3] (כח) [ימות כנ: 3] (כט) [ימות כנ: 3] (ל) [ימות כנ: 3]

תורה אור השלם

1 ואם אין אדם אחר...
2 ואם אין אדם אחר...
3 ואם אין אדם אחר...
4 ואם אין אדם אחר...
5 ואם אין אדם אחר...
6 ואם אין אדם אחר...
7 ואם אין אדם אחר...
8 ואם אין אדם אחר...
9 ואם אין אדם אחר...
10 ואם אין אדם אחר...

הגות הב"ח

(א) גבי ואימא...
(ב) גבי ואימא...
(ג) גבי ואימא...
(ד) גבי ואימא...
(ה) גבי ואימא...
(ו) גבי ואימא...
(ז) גבי ואימא...
(ח) גבי ואימא...
(ט) גבי ואימא...
(י) גבי ואימא...

מוקד ש"י

שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...
שדה אחוזה גופה מוא...

רבינו גרשום

ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...
ההא גבי בן איבא...

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

דכא פריס. יעידה וזדה אחוזה: והכא מדא. יבוס. והוא מלי
תלמידי הנך נפיש: ומשני משום דשדה אחוזה גופה לא קיימא לן נכס'
עריכין (וכה): שיהא הכן במקום האב טפי ממחוי אלא מהך פירכא דפריכין
התם כלום יש יבוס כ' דלמחר' נמי התם מה רחית לרבות את הכן
ולחיות את האב מרבה את האב הכן

הרבא תרתי והבא הרא שדה אחוזה גופה
מהאי טעמא הוא דקא קיימא ליה לתנא
כלום יש יבוס אלא במקום שאין בן האב יש
בן אין יבוס (א) אימא שארו זה האב מלמד
שהאב קודם לבת יכול יקדים לבן ת"ל
הקדוש קרוב קרוב קודם כיוון דלענין יבוס בן
ובת כי הדרי גינהו "לענין נחלה נמי בן ובת
כי הדרי גינהו ואימא שארו זה האב מלמד
שהאב קודם לאחי האב יכול יקדים לאחיו
תלמוד לומר הקדוש קרוב קרוב קודם
אחי האב לא צריכי קרא אחי האב מוכח
מאן קא אתו מוכח אב קאי אב קא ירתי ואח
האב והא לאביו וגו' קראי שלא כסדרן
כתיבי והאי תנא מייית לא מוכחא דרבינו
את זו דרש רבי ישמעאל ברבי יוסי
יאיש כי ימות וכן אין לו וגו' במקום בת
אתה מעביר נחלה מן האב יבוא אתה
מעביר נחלה מן האב במקום אחיו ואימא
במקום בת אתה מעביר נחלה מן האחיו
ואי

קמא

ביון דלענין יבוס בן ובת כי הדרי גינהו. וא"ת מנא לן דנת פוטרת
מן היבוס אי מדכתיב וכן אין לו עיין עליו הא אלטרקין ללחיות
ממזר דלמחר כפ' שני דיבמות (דף כב: ושם ד"ה בן) וי"ל דשקולין ויבא
שניהן ואע"ג דכפ' אלמנה לכ"ג (שם דף ע"ג) גבי חרע אין לו דנת

רבינו גרשום (המשך)

יבוס אלא במקום כי רבי
הא' גינהו מקמי' ובפרי
בפרי' קדושין בעבד עבד
ועיקר הירוח מליתורו ליכא
אלא מפורחתי כלום יש
יבוס אלא במקום שאין
בן ואמטור הכי לא חשיב
גבי בן אלא חורא דהיינו
יעידה וזדה אחוזה לא
מצית לאוקמה בידי דבן
אלא משום דקא מתרץ את
הכי: ומקמי' ואמאי חזית
דמקמי' שארו זה האב
של מת קודם לאחי של
מת ובדמפתת קרא ואימא
שארו זה האב ובדמפתת
הכי מצית לאוקמי' מלמד
שהאב קודם לבת ואמאי
לקרא הכי ואיש כי ימות
ושאר אין לו נתחם את
נחלתו לבתו הא שאר יש
לו נתחם את נחלתו לו
ואוקמי' לקרא זה היכי
דמקמי' אביו של מת
לאחיו של מת ה"ל מקמי'
האב של מת לבתו של מת
והואיל דלא כתבו כסדרן
ויכול יהא קודם לבן של
מת דאמרינן בנא דרמארי'
באידן ואמר ליה דאמר קודם
הקדוש קרוב קרוב קודם
הבן קרוב לבת מאביו של
מת ואביו של מת סבת
ומאחיו ומשני' הא ליכא
מת מקמי' בתי של מת פשוט
דכיון דלענין יבוס בן ובת
כי הדרי גינהו רבי היכי
דהכיבא דאית לה בן איבא
וקוקא לייבוס ה"ל אית
לה בן איבא וקוקא לייבוס
ולענין נחלה נמי בן ובת
כי הדרי גינהו רבי מקמי'
אב מקמי' בן כי היכי דלא
פסקי' גבי בן: והשתא
דדרשת שארו זה האב
ובעתי לאקדמי' מקמי' אחר
של מת ואימא לעולם אחין
של מת קודמין לאב ואי
לאוקמי' שארו זה האב
להכי ללמד שהוא קודם
לאחיו של מת לא בעצמ
הכי: ומקמי' לקרא ואם
אין לו בת נתחם את נחלתו
לאחיו ואם אין לו אחים
לבת נתחם את נחלתו
לשארו דהיינו אביו של מת
ואם אין לו שאר נתחם את
נחלתו לאחיו של מת ואם
אין אחים לאביו נתחם את
נחלתו לקרוב אלו ויכול
יהא קודם האב לאחיו של
מת ת"ל הקדוש לו ואחיו
קרוב טפי מאביו שקם
תחתיו לייבוס: והיכי מצית
לאוקמי' ולהקדים אביו
לאחיו ופאי חזית דמפתת
לקרא הכי אפנינו הכי:
ומשני' משום אחי האב
לא צרי' קרא לפוטרינו
במקום אב דרואי דאב קרי'
להיכי שבקי' אב וירש
אחי אב דאחין סבת אב
אלא ודאי לפאי אחי קרא
לאקדמי' לאחיו של מת:
והא קראי לאו הכי כתיבי
דמקמי' אביו של מת מקמי'
קראי שלא כסדרן כתיבי
כלילי' קרובים כתיבי: ומשני'
כלילי' קרובים כתיבי: ומשני'
הכי צרי' למיתביתורו
כדמקמי'נא להו לעיל: והאי
תנא. דאמרינן לקמי' מימי'
לה. דאביו של מת קודם
לאחיו של מת: מוכח
דחייא את זו מוכח ר'

ישמעאל בר' יוסי. מוהעברת דקא משיי הכתוב (לכתוב והעברת) בבא להכי דבמקום שיש בן אחת מעביר נחלה מן האב של
מת ואי אתה מעביר נחלה וכו' ומקמי' מאי חזית דאמרת הכי אימא לאד חור הכי במקום בת אתה מעביר נחלה מן אחיו של מת

כענו וכאחיו וסדר את הפסוקים כן איש כי ימות וכן אין לו נתחם את
נחלתו נחלתו ואם אין לו שאר נתחם את נחלתו לאחיו ואם אין לו
אחים והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין לו בת נתחם את נחלתו
לאחיו אביו ואם אין אחין לאביו הקרוב אלו ומשפחתו וירש: בן ובס
כי הדרי גינהו. כדכתיב וכן אין לו עיין עליו(א) נמאלת גס מה פוטרת
את האחין מן היבוס אלא אבי המת אינו פוטרו לא אשת בן מן
היבוס נמאלת בנת קמה תחת אביה טפי מאחי המת ואחי המת:
קודם לאחי האב. של מת ולא לאחין משום דקדושים למת יומת מאביו
שחרי קמים תחתיו ליבוס אביו אין קם תחתיו לכלום וסדר
המקרא כך הוא ונתחם את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתחם
את נחלתו לאביו ואם אין לו שאר ונתחם את נחלתו לאחיו אביו ואם
אין אחים לאביו הקרוב אלו ומשפחתו וירש: ומשני' אחי האב לא
צריכי קראי. לא היה צריך לכתוב לבסוף שארו לקדם את אחי האב
דקדורא הוא דקודם האב לאחיו שלו לירש את בנו דלחי האב מכה
מחל קחתו לירש את נכדו לו אחיהן פשיטא דמכה אחי המת שהוא
אחיהם אחו והלכך למה לי קרא מאחר שכמו למעלה שאחי האב
יורשין את נכדו מי איכא למימר דהיבא דקאי אב ירתי אחים של אב
נחמיה הלכך לא נכתב שארו אלא לקדם אחיו של מת דלקדם אחי
האב כבר שמענין כי היבוס אבא אבי המת אינו פוטרו לא אחים ונתחם את
נחלתו לאביו ואם אין לו אב ונתחם את נחלתו לאחיו אביו הלכך לא
נכתב שארו אלא לחדש ולומר שיקדם לאחד מהם דכח לעיל ומונ

אחי המת שאין צוין דלקדם אחי האב לא שדין לא קרי' כדפרישית ולקדם את בנו ואת בנו של מת לא אמר' שהרי קרובים למת
יותר מן האחין דלמחר הלכך שדין ליה לאחין של מת לקדם האב לבנו לירש את נכדו דכ"ל יקדמוהו הס שהרי קמים תחת אחיהן ליבוס
מה שאין בן נכד: והא קראי לאו הכי כתיבי. דשארו לבסוף כתב אחר אחי האב והוא לן למימר דגזירת הכתוב הוא שאחי האב של מת
קודמין לאביו: קראי שלא כסדרן כתיבי. דהא כתיבי אחי האב ואח"כ שאר אב ובעל כרחך אב קדים להו דלמחר דהא מכה אב קחתו
דלא דקדק הכתוב בסדרן משום דמקמי' אחי האב דכתב הקרוב קרוב קודם ומעמקן מסדר אחתם כפי קורבתן. ואם תאמר כיון דלחי אלו
הולכין אחר הסדר לשוקר קרא מיינה וליכתוב איש כי ימות ונתחם את נחלתו לקרוב אלו ומשפחתו וגו' איכא למימר דקרא

צריכא טובא דלמקמי' כפירקין (דף קטו.) וכן אין לו עיין עליו ואם אין לו בת עיין עליה וכן כולן: הכי גרסינן והאי תנא מיישי
לה מהכא. דהא קודם לאחין: והעברת. משמע מעביר מקדו זה שהוא קיים כדי למת לוה והעברת מן האב כדי למת לבת: במקום אחין.
שאין למת בן ובת אלא אחין. ובפירי' (פנחס כו ח) מסיים לה הכי ומניין שהאב יורש אחרת קל וחומר כו: אימא. דהאי והעברת אלאחין דקיימי קמי קאי
וקאמר והעברת מן האחין למת לבת אלא אין בת אחין יורשין אותו ואחתי אב מנלן דרית מקמי' את (ו) ואי משום דדייקין ואי אתה מעביר
נחלה מן האב ואפי' במקום בת הך דיוקא לאו מוהעברת שמענין לה דלדרכה מוהעברת איכא למידק אתה מעביר נחלה מן האב
במקום בנת: וסאם כן. דלגלויי אחא האי והעברת דלחין ירמי במקום שאין בת לא ליכתוב והעברת דממילא שמענין לה מדכתב
ואם אין לו בת ונתחם את נחלתו לאחיו (נמדרג כו) דהא להאי תנא קראי כסדרן כתיבי דהא לא דרש שארו לאב דימא שלא כסדרן כתיבי:
ואי

